

Bruksela, 30 września 2016 r.
(OR. en)

12807/16

CLIMA 132
ENV 630
ONU 110
DEVGEN 215
ECOFIN 866
ENER 345
FORETS 52
MAR 247
AVIATION 196

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	30 września 2016 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	12688/16 CLIMA 122 ENV 615 ONU 103 DEVGEN 209 ECOFIN 850 ENER 337 FORETS 46 MAR 241 AVIATION 192
Dotyczy:	Przygotowania do posiedzeń stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Marrakesz (7–18 listopada 2016 r.) – Konkluzje Rady (30 września 2016 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie przygotowań do posiedzeń stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Marrakesz, 7–18 listopada 2016 r.), przyjęte przez Radę na jej 3486. posiedzeniu w dniu 30 września 2016 r.

Przygotowania do posiedzeń stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu Marrakesz (7–18 listopada 2016 r.)

– Konkluzje Rady –

Rada Unii Europejskiej,

Porozumienie paryskie

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ambitny i historyczny rezultat posiedzenia w Paryżu w grudniu 2015 r., jakim było przyjęcie pierwszego prawdziwie światowego i wiążącego prawnie porozumienia mającego na celu wzmocnienie światowej reakcji na zagrożenie zmianą klimatu, w kontekście zrównoważonego rozwoju i starań na rzecz eliminacji ubóstwa, w tym poprzez: a) utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2°C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej i kontynuowanie wysiłków zmierzających do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej; b) zwiększanie zdolności w zakresie przystosowywania się do negatywnych skutków zmiany klimatu; oraz c) dostosowanie przepływów finansowych do działań prowadzących do niskiej emisji gazów cieplarnianych i do rozwoju, który będzie odporny na zmianę klimatu;
2. PODKREŚLA zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do wdrożenia wszystkich elementów wyważonego rezultatu konferencji paryskiej, w tym porozumienia i decyzji COP w Paryżu (1/CP.21) i zaplanowanych, ustalonych na szczeblu krajowym wkładów (INDC); oraz PODKREŚLA znaczenie szybkiego nasilenia działań w dziedzinie klimatu prowadzonych przez podmioty niepaństwowe i uwzględnionych w planie działania Lima – Paryż, który przekształcił się w ogólnoświatowy program działań w dziedzinie klimatu; PODKREŚLA znaczenie wdrożenia programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i celów zrównoważonego rozwoju dla realizacji celów porozumienia paryskiego;

3. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE osiągnięcie przez Radę porozumienia w sprawie ratyfikacji porozumienia paryskiego w imieniu Unii Europejskiej Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wysiłki podejmowane przez wszystkie państwa członkowskie, by zapewnić szybkie ukończenie krajowych procedur ratyfikacyjnych; ZGADZA SIĘ, że w obecnych okolicznościach właściwe jest, by Unia złożyła swój instrument ratyfikacji do 7 października 2016 r.; oraz WYRAŻA ZADOWOLENIE z wyrażonego przez państwa członkowskie zamiaru złożenia instrumentów ratyfikacji wraz z Unią lub w najbliższym możliwym terminie po tej dacie; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zwiększone poparcie polityczne na arenie międzynarodowej dla szybkiego wejścia w życie porozumienia paryskiego w 2016 r. oraz to, że rośnie liczba państw, które już złożyły swoje instrumenty ratyfikacji; ZACHĘCA inne państwa do jak najszybszej ratyfikacji; ZDECYDOWANIE POPIERA integracyjne podejście służące temu, by zapewnić, że wszystkie strony będą mogły nadal uczestniczyć w realizacji porozumienia paryskiego i w pełni przyczyniać się do opracowywania jej szczegółów;

Wdrażanie na szczeblu krajowym i wsparcie dla partnerów międzynarodowych

4. PONOWNIE POTWIERDZA zobowiązanie UE do dalszego wdrażania jej polityk dotyczących klimatu zgodnie z jej priorytetami strategicznymi, w tym w kontekście unii energetycznej, oraz do podjęcia ambitnych działań na rzecz klimatu w celu realizacji zaplanowanego, ustalonego na szczeblu krajowym wkładu UE; PODKREŚLA, że według ostatnich danych UE osiągnie swój cel na 2020 r., co potwierdzają dane, według których poziomy emisji w 2014 r. są o 24 % niższe niż w 1990 r.; PONOWNIE PODKREŚLA, że UE i jej państwa członkowskie już przestrzegają postanowień poprawki duńskiego do protokołu z Kioto; PRZYPOMINA o ramach regulacyjnych na okres do 2030 r. przedstawionych w konkluzjach Rady Europejskiej z października 2014 r., w tym o wiążącym unijnym celu klimatycznym na okres do 2030 r. polegającym na zmniejszeniu wewnętrznych emisji gazów cieplarnianych w UE o co najmniej 40% w stosunku do emisji z 1990 r.; W związku z tym Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE niedawne przedłożenie przez Komisję Europejską wniosków dotyczących sektorów nieobjętych ETS (sektory użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) oraz wniosek w sprawie rozporządzenia dotyczącego wspólnego wysiłku redukcyjnego), będących kontynuacją wniosku dotyczącego reformy unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji;

5. WZYWA wszystkie strony do wprowadzenia strategii politycznych i realizowania środków służących osiągnięciu ich (zaplanowanych) ustalonych na szczeblu krajowym wkładów, do zaangażowania się w planowanie działań przystosowawczych i wdrażanie ich oraz do zapewnienia, by (zaplanowane) ustalone na szczeblu krajowym wkłady i działania przystosowawcze były w pełni zintegrowane z ich krajowymi planami i strategiami we wszystkich sektorach gospodarki; PODKREŚLA, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do dalszego dzielenia się doświadczeniami z krajami partnerskimi i wspierania tych krajów w opracowywaniu i wdrażaniu ambitnych polityk w zakresie klimatu w kontekście rozwoju niskoemisyjnego i odpornego na zmianę klimatu. DOCENIA podejmowane obecnie wysiłki państw, regionów i podmiotów niepaństwowych w kierunku wypracowywania racjonalnych pod względem kosztów instrumentów ograniczania emisji, w tym w zakresie ustalania cen uprawnień do emisji; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE również dalsze wysiłki w tym zakresie;
6. PODKREŚLA znaczenie długoterminowych strategii w zakresie rozwoju niskoemisyjnego, będących narzędziem polityki pozwalającym opracować wiarygodne scenariusze osiągnięcia w drugiej połowie bieżącego stulecia równowagi pomiędzy globalnymi antropogenicznymi emisjami gazów cieplarnianych przez źródła a ich usuwaniem przez pochłaniacze; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę Komisji Europejskiej mającą na celu przygotowanie pogłębionej analizy gospodarczych, społecznych i środowiskowych skutków scenariuszy, które są spójne z długoterminowym celem porozumienia paryskiego w zakresie wzrostu temperatury, w celu stworzenia podstaw dla debaty politycznej w kontekście opracowywania strategii rozwoju niskoemisyjnego do połowy stulecia;
7. POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie są zdeterminowane, by uruchomić większe środki finansowe na działania związane ze zmianą klimatu, w ramach wysiłków podejmowanych przez cały świat z państwami rozwiniętymi na czele, w szczególności na pomoc państwom rozwijającym się w prowadzeniu działań łagodzących i dostosowawczych w ramach wdrażania ich strategii krajowych, zwłaszcza w odniesieniu do ich ustalonych na szczeblu krajowym wkładów; PONOWNIE STWIERDZA, że publiczne finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu będzie nadal odgrywać znaczącą rolę; POTWIERDZA, że UE i jej państwa członkowskie będą nadal zapewniać publiczne środki finansowe na działania związane z łagodzeniem zmiany klimatu i działania dostosowawcze; UZNAJE, że sektor prywatny jest jednym z głównych źródeł finansowania działań w związku ze zmianą klimatu i innych odnośnych przepływów inwestycyjnych; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE fakt, że porozumienie paryskie jest wyraźnym sygnałem dla sektora prywatnego, by przekierował przepływy finansowe w stronę niskoemisyjnych inwestycji odpornych na zmianę klimatu; POTWIERDZA zamiar przyjęcia wkrótce konkluzji w sprawie finansowania działań związanych z klimatem;

8. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE inicjatywę partnerstwa na rzecz NDC, która ma zostać zapoczątkowana w Marrakeszu podczas 22. posiedzenia Konferencji Stron UNFCCC (COP 22);

Działania międzynarodowe

9. **PODKREŚLA**, że zgodnie z porozumieniem paryskim, aby osiągnąć jego długoterminowy cel w zakresie temperatury. strony dążą do jak najszybszego osiągnięcia maksymalnego światowego poziomu emisji gazów cieplarnianych, a następnie do bezzwłocznego zmniejszania tych emisji, tak aby osiągnąć w drugiej połowie tego stulecia równowagę pomiędzy antropogenicznymi emisjami gazów cieplarnianych z ich źródeł a ich usuwaniem przez pochłaniacze; **PRZYPOMINA**, że w ramach redukcji uznanych przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) za niezbędne w państwach rozwiniętych traktowanych jako grupa, celem UE jest redukcja emisji o 80–95% do roku 2050 w porównaniu z poziomami z roku 1990; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE decyzję IPCC o przedstawieniu w 2018 r. specjalnego sprawozdania na temat skutków globalnego ocieplenia na poziomie 1,5°C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i powiązanych ścieżek redukcji emisji gazów cieplarnianych na świecie.
10. Z ZANIEPOKOJENIEM PRZYWOŁUJE wnioski ze sprawozdania podsumowującego sporządzonego przez Sekretariat UNFCCC na temat skumulowanych skutków INDC: obecnie skutki te nie są wystarczające, aby osiągnąć długoterminowy cel w zakresie temperatury; **PODKREŚLA** w tym kontekście ogromne znaczenie cyklu ambicji i ram przejrzystości przedstawionych w porozumieniu paryskim; **WZYWA** wszystkie strony do opracowania odpowiadającego swojemu celowi procesu globalnego przeglądu, który pomógłby w pobudzaniu działań na szczeblu krajowym, globalnych ambicji i dobrowolnej międzynarodowej współpracy i który pozwoliłby ocenić wspólne postępy w realizacji głównego celu tego porozumienia i jego celów długoterminowych w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, przystosowywania się do niej, a także sposobów wdrażania; oraz **PODKREŚLA** znaczenie dążenia do przestrzegania wspólnych ram czasowych dla wszystkich stron w zakresie ich ustalonych na szczeblu krajowym wkładów;
11. W tym kontekście **PRZEWIDUJE** aktywny udział Unii Europejskiej i państw członkowskich w zaplanowanym na 2018 r. dialogu pomocniczym, który ma być pierwszą istotną okazją, by podsumować zbiorowe wysiłki stron w odniesieniu do postępów na drodze do osiągnięcia przedstawionego w porozumieniu paryskim długoterminowego celu dotyczącego temperatury.

12. PRZYPOMINA, że UE i jej państwa członkowskie podjęły zobowiązanie, aby zacieśnić współpracę i zintensyfikować konkretne wspólne działania z krajami partnerskimi zgodnie z przyjętym w 2016 r. planem działania na rzecz dyplomacji klimatycznej.

Efekty konferencji w Marrakeszu

13. POPIERA nadchodzącą marokańską prezydencję COP/CMP w jej inicjatywach podejmowanych w okresie poprzedzającym COP 22 i podczas samej konferencji, mając na uwadze osiągnięcie pozytywnych dla wszystkich stron wyników;
14. PODKREŚLA, że konferencja COP 22 w Marrakeszu będzie zorientowana na działanie i wdrażanie i powinna wykazać dalsze zaangażowanie na szczeblu światowym w ambitne działania na rzecz klimatu, w tym poprzez dokonanie znacznych postępów w zakresie programu prac służącego opracowaniu szczegółowych zasad wdrażania porozumienia paryskiego zgodnie z decyzją 1/CP.21 i przygotowaniu do wdrożenia wszystkich postanowień porozumienia, które obejmują łagodzenie zmiany klimatu, przystosowywanie się do niej oraz sposoby zrównoważonego wdrożenia i wspierania; UZNAJE w tym kontekście kluczową rolę organów utworzonych w ramach konwencji;
15. WZYWA do zakończenia na COP 22 przeglądu warszawskiego międzynarodowego mechanizmu strat i szkód i prac komitetu ds. przystosowania, aby umożliwić skuteczne i efektywne kontynuowanie ich prac; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy w uruchamianiu działalności Paryskiego Komitetu ds. Budowania Zdolności, w szczególności uzgodnienie jego zakresu uprawnień, oraz inicjatywę budowania zdolności na rzecz przejrzystości;
16. Z UZNANIEM ODNOTOWUJE dokonane przez strony postępy w zwiększaniu przejrzystości sprawozdań dotyczących ich działań służących łagodzeniu zmiany klimatu; OCZEKUJE, że w Marrakeszu nastąpi kolejny etap wielostronnych procesów oceny i pożytecznej wymiany poglądów w ramach konwencji; PODKREŚLA znaczenie tych działań dla stworzenia podstaw do opracowania wspólnych warunków, procedur i wytycznych wchodzących w skład ram zapewniania przejrzystości i odpowiedzialności na mocy porozumienia paryskiego;

Działania przed 2020 r. oraz ogólnoświatowy program działań w dziedzinie klimatu

17. PODKREŚLA, że do wzmożenia działań przed rokiem 2020 konieczna jest aktywność wszystkich stron; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE proces poszukiwania możliwości podniesienia poziomu ambicji w okresie do roku 2020 w obszarach o wysokim potencjale w zakresie łagodzenia zmiany klimatu oraz wdrażania najlepszych praktyk w ramach polityki łagodzenia zmiany klimatu i sprawdzonych technologii, w tym inicjatywy na rzecz energetyki odnawialnej w Afryce; globalnego porozumienia burmistrzów na rzecz klimatu i energii; inicjatywy *Mission Innovation*; Koalicji na rzecz klimatu i czystego powietrza i *Climate Risk Insurance Initiative* (inicjatywy na rzecz ubezpieczenia od ryzyka związanego z klimatem) oraz inicjatywy w zakresie systemów ryzyka związanego z klimatem i wczesnego ostrzegania; Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE również proces poprawy zrozumienia, wdrażania i promowania działań przystosowawczych, wzmacniania odporności i zmniejszania podatności na zagrożenia.
18. PODKREŚLA, że do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego istotna jest wielostronna współpraca w ramach konwencji oraz dobrowolne i wspólne działania w ramach ogólnoświatowego programu działań w dziedzinie klimatu, w tym działania władz lokalnych i regionalnych, miast, przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego; PODKREŚLA wagę stałego uwzględniania w polityce rozwiązań o wysokim potencjale w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej poprzez łączenie procesu analizy technicznej z regularnymi posiedzeniami pomiędzy sesjami i corocznymi spotkaniami na wysokim szczeblu na przyszłych posiedzeniach Konferencji Stron do 2020 r., a także potrzebę zawężenia zakresu spotkań ekspertów technicznych i ich ściślejszego powiązania z konkretnymi inicjatywami w ramach ogólnoświatowego programu działań w dziedzinie klimatu; OCZEKUJE na spotkanie na wysokim szczeblu podczas COP 22, by usprawnić wdrażanie najlepszych praktyk, wariantów strategicznych i działań;
19. UWAŻA, że środki wdrażania, w tym finansowanie, rozwijanie i transfer technologii oraz budowanie zdolności, w szczególności dla państw o najmniejszych zdolnościach lub państw szczególnie podatnych na zagrożenia, powinny przyczynić się do intensyfikacji działań przed 2020 r.; OCZEKUJE, że na COP 22 odbędzie się dialog przygotowawczy w celu oceny postępów i możliwości w zakresie mobilizacji wsparcia i zapewnienia sprzyjających warunków. PRZYPOMINA zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do poczynienia postępów w zakresie praw człowieka i równości płci w kontekście zmiany klimatu;

Pozostałe procesy

20. OCZEKUJE zawarcia ambitnego porozumienia w ramach protokołu montrealского, zgodnie z mandatem Rady, dotyczącego ograniczenia konsumpcji i produkcji wodorofluorowęglowodorów (HFC), które będzie ważnym wkładem zbliżającego się 28. posiedzenia stron (MOP 28) protokołu montrealского (Kigali, 8–14 października 2016 r.) w łagodzenie zmiany klimatu;
21. POPIERA wysiłki podejmowane przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) oraz przyjęcie ogólnoświatowego środka rynkowego (GMBM) na zbliżającym się zgromadzeniu ICAO (od 27 września do 7 października 2016 r.), zgodnie ze stanowiskiem Unii wyznaczonym przez Radę, które ma być pierwszym krokiem sektora lotnictwa w kierunku dalszych globalnych wysiłków na rzecz łagodzenia skutków zmiany klimatu; PODKREŚLA potrzebę zapewnienia integralności środowiskowej, w tym poprzez unikanie podwójnego liczenia;
22. ZACHĘCA Międzynarodową Organizację Morską (IMO) do dalszego podejmowania problematyki zmniejszania emisji gazów cieplarnianych z międzynarodowej żeglugi morskiej, by wnieść należyty wkład w światowe działania łagodzące.
